

DE BERGREDE

Is ze voor de Kerk vandaag?

Auteur: George Zeller, <http://www.middletonbiblechurch.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV). Vertaling en voetnoten door M.V.

Is de Bergrede voor gelovigen van de Kerkbedeling?

Het antwoord op deze vraag is zowel (1) "Ja" als (2) "Nee"!

(1) - Is de Bergrede voor gelovigen van de Kerkbedeling? JA !!!

1) Ze is nuttig voor ons

“De hele Schrift is door God ingegeven en is nuttig om te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God dient volmaakt moge zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust” (2 Timotheüs 3:16-17).

Alle Schrift, Mattheüs 5-7 inbegrepen, is nuttig voor de gelovige! We zouden niet durven zeggen dat Deuteronomium niet nuttig is voor hedendaagse gelovigen. Wij zouden niet durven zeggen dat de Psalmen of Spreuken niet nuttig zijn voor hedendaagse gelovigen, hoe zouden we dan kunnen zeggen dat de Bergrede niet nuttig is voor ons? God heeft ze in Zijn Woord geplaatst, en alles in de Bijbel is van immense waarde voor ons! God zij dank daarvoor!

2) Ze moet gepredikt worden

“Predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderwijs” (2 Timotheüs 4:2). “Want ik heb niet nagelaten u heel de raad van God te verkondigen” (Handelingen 20:27).

Alle Woord moet gepredikt worden, de Bergrede inbegrepen. Dispensationalisten (<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dispensationalisme.pdf>) zijn gekend voor het verklarend prediken van Gods Woord, doorheen de bijbelboeken, vers na vers.[1] Wanneer zij prediken over Mattheüs zullen zij de hoofdstukken 5 tot 7 niet overslaan! Alles in Gods Woord is belangrijk. De mens zal leven van elk woord dat uit de mond van God komt (Mattheüs 4:4).

3) Ze is kostbaar en waardevol

De Bergrede bevat onschatbare geestelijke kleinoden die kostbaar moeten zijn voor het hart van elke gelovige. Er zit veel geestelijke rijkdom in de zaligsprekingen (5:1-12), in het modelgebed (6:9-15), in de passage over onnodige vrees (6:25-34), en in de parabel van de twee bouwers (7:24-27). Welke ware bijbelliefhebber kan volgende kostbaarheden negeren:

- “Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken” (5:16).
- “Want uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u tot Hem bidt” (6:8).
- “Maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn” (6:20-21).
- “Niemand kan twee heren dienen”(6:24).
- “Kijk naar de vogels van de hemel ... Kijk naar de lelies in het veld ... Wees daarom niet bezorgd ... Maar zoek eerst ...” (6:26- 33).
- “Wees dan niet bezorgd over de dag van morgen” (6:34).

We moeten wel oppassen voor de benadering van de ultra-dispensationalisten, die zeggen dat enkel de zgn. Gevangenisbrieven van enige waarde zijn voor ons vandaag. Ware dispensationalisten zijn gekend voor hun liefde voor de hele Bijbel. Zij erkennen de grote geestelijke waarde van de Bergrede.

De originele Scofield Reference Bible (1909) stelde dat de Bergrede “**duidelijk een prachtige morele toepassing voor de christen bezit**” (p.1000).

Een vroege dispensationalist, **Arno Gaebelein**¹, wijdde twee pagina's in zijn boek om de leer te weerleggen van hen die de Bergrede weigeren te beschouwen als van enige betekenis voor de christelijke gelovige: “**Er zijn niet weinigen die aan deze drie hoofdstukken uit Mattheüs weigeren de nodige aandacht te schenken, omdat ze naar hun mening geen waarde hebben voor Christenen als de inhoud niet zó uitgelegd kan worden als zij dat menen. Dit is aan de andere kant even zo goed verkeerd ... In de Bergrede worden ons de beginselen van het Koninkrijk der hemelen voorgehouden met zeer duidelijke verwijzingen naar de duizendjarige aarde. Laten wij vooral niet denken dat dit feit de toepassing voor onszelf van ons wegneemt**” (The Gospel of Matthew, p. 109-111; NL: “Uw Koning Komt”, p. 85v.)². Over de zaligsprekingen zegt hij: “**De zegeningen zijn op zich uiterst mooi in hun bereik en onuitputtelijk in hun betekenis**” (The Gospel of Matthew, p. 112)².

John Walvoord zei dat christelijke gelovigen de Bergrede niet aan de kant moeten duwen alsof deze niet belangrijk zou zijn: “**De Bergrede is duidelijk bedoeld om een besliste verklaring te geven van Christus' leer, en hoort niet aan de kant geduwd te worden door onnodige striktheid die haar zou degraderen tot onbelangrijke waarheid**” (Matthew - Thy Kingdom Come, p. 45).

De Bergrede bevat waarheden die kostbaar zijn en van extreem belang voor elk kind van God. Laten we dit Schriftgedeelte nooit negeren!

4) Ze bevat principes voor de heiligen van alle tijden

Er zijn bepaalde dingen die toepasselijk zijn voor alle heiligen, ongeacht welk tijdperk.

Hier enkele voorbeelden:

- Gelovigen van alle dispensaties moeten hun eigen geestelijk bankroet erkennen (5:3).
- Gelovigen van alle dispensaties moeten zich in alle omstandigheden verheugen (5:10-12).
- Gelovigen van alle dispensaties moeten overvloedig zijn in goede werken (5:16).
- Gelovigen van alle dispensaties strijden met seksuele begeerte (5:28).
- Gelovigen van alle dispensaties moeten in de binnenkamer bidden (6:6).
- Gelovigen van alle dispensaties moeten Gods Naam heiligen (6:9).
- Gelovigen van alle dispensaties moeten bidden: “Uw wil geschiede” (6:10).
- Gelovigen van alle dispensaties moeten schatten in de hemel verzamelen (6:20).
- Gelovigen van alle dispensaties strijden tegen de zonde van zich zorgen maken (6:25-34).
- Gelovigen van alle dispensaties moeten God de eerste plaats geven (6:33).
- Gelovigen van alle dispensaties moeten hun levens op Gods Woord bouwen (7:24-27).

5) Ze bevat trans-dispensationale waarheden

Hier enkele voorbeelden:

- Zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid zullen verzadigd worden (5:6).
- God schijnt en regent Zijn goedheid op alle mensen (5:45).
- God ziet uw goede gaven in het verborgene (6:1-6).
- God kent de behoeften van Zijn gelovigen (6:8, 32).

¹ Arno Clemens Gaebelein (1865-1945) kwam als jonge immigrant in 1879 in de Verenigde Staten aan. Bekend is hij om zijn werk onder de in New York wonende Joden, maar ook om de vele bijbelconferenties die hij hield en door een reeks boeken die hij schreef. Van hem is ook een commentaar op het Johannes-evangelie in het Nederlands verschenen onder de titel: ‘Wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd’ (uitg. Medema). Zijn werk is zeer aanbevelenswaardig!

² “An Exposition of the Gospel of Matthew”, uitgave Loizeaux Brothers, USA. De Nederlandse uitgave verscheen aanvankelijk in twee delen, 1954-1955 (J. N. Voorhoeve). De tweede druk is van uitg. Medema, 1986.

- Waar uw schat is daar zal ook uw hart zijn (6:21).
- Geen mens kan twee meesters dienen (6:24).
- Zij die God eren zullen door Hem geëerd worden (6:33).
- Eerst onszelf beoordelen voordat we een ander oordelen (7:1-5).
- Zij die echt zoeken zullen waarlijk vinden (7:7).
- De mens is slecht (7:11).
- De meerderheid wandelt naar de vernieling toe; weinigen worden gered (7:13-14).
- Een boom wordt gekend aan zijn vruchten (7:17-20).
- Louter professie betekent niet noodzakelijk possessie (bezitten) (7:21-23).
- Wij moeten onze levens op een rots bouwen, een stevige grondslag (7:24-27).

CONCLUSIE: De Bergrede is een waardevol deel van Gods Woord dat nuttig is voor elke bijbel-lievende mens. Haar geestelijke principes zijn tijdloze waarheden en veranderen levens in alle tijd-perken.

Maar er is een andere kant aan onze vraag:

(2) - Is de Bergrede voor gelovigen van de Kerkbedeling? NEE !!!

1) De Heer gaf deze rede aan de Joden, niet aan de Kerk

De Kerk bestond nog niet toen de Bergrede gegeven werd. Ze is een boodschap van vóór het kruis, voor de Joden, aan wie gezegd werd dat het koninkrijk (op aarde) *nabij* was (Mattheüs 4:17).

Wij kunnen begrijpen waarom gereformeerden geloven dat de Bergrede aan de Kerk werd gegeven. Gereformeerden onderwijzen dat de Kerk is opgebouwd uit de heiligen van alle tijden. Dus leren zij dat de Kerk al bestond in de oudtestamentische tijd, en ook dat de Kerk bestond in de tijd van Jezus' aardse bediening. Zij geloven dat er maar één volk van God is, en daarom dat de Bergrede gelijk toepasbaar is op dit éne volk van God, ongeacht wanneer zij op aarde leefden.

2) Ze brengt geen kenmerkende Kerkwaarheid

De Bergrede bevat waarheid die nuttig en kostbaar is voor de Kerk, maar geen waarheid die kenmerkend is voor de Kerk. Kenmerkende waarheid wordt gevonden in de bovenzaalrede (Johannes hoofdstukken 13 - 17) en in de nieuwtestamentische Brieven. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Bergrede zwijgt over de volgende waarheden die pas later onthuld werden aan de Kerk door haar apostelen en profeten:

- De waarheid over het lichaam van Christus (Efeziërs 1).
- De waarheid over het gebouw van Christus (Efeziërs 2).
- De waarheid over de bruid van Christus (Efeziërs 5).
- De waarheid over de doop ("u in Mij") - zie Johannes 14:20. Wij zijn IN CHRISTUS!
- De waarheid over de inwoning ("Ik in u") - zie Johannes 14:20. Christus is IN ONS!
- De waarheid over het geheimenis [2] - zie Romeinen 16:25; Efeziërs 3:1-12; 5:30-32; Kolossenzen 1:24-27, enz.
- De waarheid over de gelovige zijn identificatie met Christus in Zijn dood en leven (Romeinen 6).
- De waarheid over de gelovige zijn hemelse roeping en positie (Kolossenzen 1:1-5; Efeziërs reeën2:6; Hebreeën 3:1).
- De waarheid over de gelovige zijn bevrijding van de wet, en dood voor de wet (Galaten 2:19; Romeinen 7:1-6).

In dit licht zou het verkeerd zijn de Bergrede de Magna Charta³ te noemen van het christelijke leven. Het zou veel passender zijn Romeinen 6-8 of de Efezebrief zo te betitelen.

Arno Gaebel¹ maakte de volgende opmerkingen: “Ten tweede zijn er, die aan de Bergrede een uitsluitend Christelijke toepassing toekennen. Wij kunnen uit deze rede niet uitsluitend leringen voor de Gemeente putten, en zeggen dat alles wat hier gevonden wordt, van toepassing is op de Gemeente, zelfs de gids voor de Gemeente zou zijn, zoals sommigen gezegd hebben. Als de Heer hier de Gemeente met haar hemelse roeping en karakter voor ogen had gehad, zou de plaats, die aan de Bergrede in het Evangelie gegeven is, verkeerd zijn. De Gemeente wordt voor het eerst genoemd in het zestiende hoofdstuk. Had de Heer Zijn rede daarna gehouden, dan zouden wij kunnen zeggen: hier vinden wij de Gemeente. Hij zei iets over de Gemeente tot Zijn discipelen, na er over gesproken te hebben, dat Hij ze wilde bouwen.

Een groot deel van de Bergrede staat in verbinding met de aarde. De zachtmoedigen zullen de aarde beërven. Het deel der Gemeente is evenwel hemels. Niet hier, maar in de Brieven, die geschreven zijn na de dood en opstanding van de Heer Jezus Christus en nadat de Heilige Geest van de hemel gekomen is, vinden wij alles omtrent de Gemeente. De Magna-Charta, de grote oorkonde van de Gemeente, vindt men in de Brieven van Paulus, aan wie de volle openbaring van de Gemeente gegeven werd. Door dit verkeerd begrijpen, zijn vele fouten ontstaan. De mensen proberen van de Bergrede de standaard voor hun leven te maken, zij passen haar ten opzichte van zichzelf toe tot in de kleinste bijzonderheden en vervallen daardoor in een wettische slavernij. Het voor wettische be-ginselen voelende vlees vindt dit wel aangenaam. Doordat gelovigen niet duidelijk inzien wat de genade gedaan heeft, en hun hemelse wandel zijn oorsprong niet vindt in karakter en handelingen van wedergeboren personen, ontstaat de grootste verwarring.. Wij hebben onszelf te zien als geplaatst in de hemel en vooral in onze volmaakte Hogepriester. Een hemelse wandel is het gevolg van een hemelse beschouwing. Maar daar dit door velen niet gezien wordt, houdt men zich aan de Bergrede. Dit is ook de oorzaak, waardoor het “Onze Vader” (het gebed des Heren, aan Zijn discipelen geleerd) het ritualistisch gebed in het Christendom geworden is, ontelbare malen herhaald”. (The Gospel of Matthew, p. 108-109; NL: “Uw Koning Komt”, p. 84-85)².

3) Het doel van de Bergrede was niet het onthullen van Kerkwaarheid

Het doel van de Bergrede was niet het onthullen van Kerkwaarheid maar om de Joden te veroordelen en hen te tonen dat zij niet geschikt waren om het koninkrijk binnen te gaan dat aangekondigd was als “nabijgekomen”. [3] Het sleutelvers voor het begrijpen van het doel van de Bergrede is Mattheüs 5:20: “Want Ik zeg u: Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de schriftgeleerden en de Farizeeën, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan”. De Joden zagen erg uit naar het koninkrijk. Zij hielden van de materiële voordelen die hen beloofd werden. Zij hadden zojuist Jezus’ genezingswonderen gezien en waren zeer verbaasd (Mattheüs 4:23-25). Deze wonderen brachten massa’s mensen op de been (Mattheüs 4:25).

Dit herinnert ons aan Johannes 6 waar de Heer zijn genezingswonderen (vers 2) en Zijn wonderbare spijziging (verzen 5-14) ertoe leidden dat de menigte Jezus met geweld tot hun koning wilde maken (vers 15). Het idee van een Koning te hebben die ziekten en kwalen zou elimineren en hen zou vreden trok hen heel erg aan. Het probleem was echter dat zij geestelijk niet voorbereid waren op zo’n koninkrijk. Toen de Heer Jezus leerde dat het noodzakelijk voor hen was om een persoonlijke relatie met Hem te hebben, gebaseerd op Zijn dood, toen verloren zij hun interesse en liepen weg (Johannes 6:60-71).

In Mattheüs werd het koninkrijk aangekondigd als heel nabij (Mattheüs 4:17 en vgl. Mattheüs 3:2). Inderdaad, de Koning was persoonlijk aanwezig onder hen. Zijn genezingswonderen (Mattheüs 4:23-25) toonden aan dat Hij inderdaad de Messias was (vgl. Jesaja 35:5-6). Grote menigten volgden Hem wegens Zijn wonderen (Mattheüs 4:25). In het zicht van deze menigten verzamelde de Heer Zijn discipelen en onderwees hen over de geestelijke vereisten die noodzakelijk waren om het koninkrijk binnen te gaan (zie Matt. 5:1). Het is waarschijnlijk best deze “discipelen” te beschouwen als dat het over meer ging dan de twaalf die genoemd worden in Mattheüs 10. In Mattheüs 5:1 is de term “discipelen” waarschijnlijk een algemene term voor hen die Christus volgden, zoals ook

³ Magna Charta: (Eng. gesch.) de grote oorkonde die de grondslag van de Engelse staatsinrichting bevat (1215).

de term “discipelen” gebruikt wordt in Johannes 6 (zie vs. 60, 61, 66) waar het om meer dan de twaalf gaat. Het omvatte zelfs discipelen die zich later terugtrokken en niet meer met Hem wandelden (vs. 66). Dit waren niet-geredde discipelen (vgl. Johannes 6:64-65!) De Bergrede was gericht op zulke volgelingen van Christus. Het hoofddoel van de Bergrede was het bespreken van de gerechtigheid die nodig was om zich te kwalificeren voor het koninkrijk.

De Bergrede heeft een wetskarakter. Haar doel was, zoals de wet, om te beschuldigen en te veroordelen. “Door de wet is immers kennis van zonde” (Romeinen 3:20), en dat betekent: door de wet kom ik te weten hoe zondig ik ben. Door de Bergrede is kennis van onrechtvaardigheid. Door de Bergrede konden de discipelen leren hoe onrechtvaardig zij waren en hoe ongeschikt zij waren voor het koninkrijk. In bepaalde opzichten veroordeelde de Bergrede nog meer dan de wet. De Jood zou kunnen zeggen: “Ik heb nooit overspel gepleegd”, maar Jezus zei: “Hebt u nooit naar een vrouw gekeken om haar te begeren?” De Jood kan zeggen: “Ik heb nooit iemand vermoord”, maar Jezus zei: “Bent u nooit ten onrechte toornig geweest op uw broeder?” Zie Mattheüs 5:21vv.

Beschouw de volgende persoonlijke vragen om te zien hoe veroordelend de Bergrede is

1. Hebt u zich nooit schuldig gemaakt aan onterechte toorn? (5:22)
2. Hebt u nooit naar een vrouw gekeken om haar te begeren? (5:28) [4]
3. Hebt u zichzelf al eens gemeten aan Gods volmaakte standaard? (5:48)
4. Maakt u zich nooit zorgen? (6:25-34)
5. Geeft u God altijd de voorrang? (6:33)
6. Bent u nooit vergeetachtig voor uw eigen fouten? (7:1-5)
7. Leeft u altijd volgens de regel in Mattheüs 7:12?

Een eerlijke Jood zou dit moeten toegeven: “Heer, ik faal als ik me meet aan de rechtvaardigheid die U eist. Ik ben geestelijk bankroet (vgl. Mattheüs 5:3). Ik ben geheel ongeschikt en onwaardig om Uw koninkrijk binnen te gaan. Heer, wees mij onrechtvaardige zondaar genadig”. Zo een Jood leert dat hem de vereiste rechtvaardigheid ontbreekt en daarom moet hij GODS rechtvaardigheid zoeken (Mattheüs 6:33).

CONCLUSIE: De Bergrede werd geadresseerd aan de Joden die Christus hadden gevolgd en die Zijn verbazingwekkende genezingswonderen hadden gezien. Hen werd gezegd, door Johannes de Doper en door de Heer Zelf, dat het koninkrijk, beloofd door alle profeten, nabij gekomen was. De Heer besprak in de Bergrede het soort van rechtvaardigheid dat vereist was om geschikt te zijn voor het koninkrijk. De Bergrede was wettisch qua karakter en veroordelend in haar effect. Alhoewel het Evangelie in deze rede niet onthuld wordt, maakte de Heer duidelijk dat de oplossing voor hen die de nodige rechtvaardigheid misten, niet in **henzelf** te vinden is maar in **ZIJN rechtvaardigheid** of gerechtigheid (Mattheüs 6:33). Dus zien we de eerste zaligspreking (Mattheüs 5:3) handelen over het gezegend zijn van de mens die zijn eigen geestelijke bankroet erkent.

De Bergrede werd niet aan de Kerk geadresseerd (alhoewel er zeker mensen in het publiek waren die later leden van Christus' Lichaam zouden worden). De Bergrede behandelt geen *specifieke* Kerkwaarheid. De onthulling van de Kerkwaarheid en haar geheimenis (Romeinen 16:25; Efeziërs 3:1-12; 5:30-32; Kolossenzen 1:24-27) zou pas later komen, door middel van Paulus als Gods voorname instrument in het meedelen van deze onthulling.

Er is niets in de Bergrede dat de grote kenmerkende waarheden bespreekt van ons Kerktijdperk. Er is veel in deze Bergrede dat nuttig en kostbaar is voor het hart van elke gelovige van de Kerkbedeling die houdt van Gods onfeilbare Woord.

Een oud citaat, goed om te herhalen:

“In onze dagen wordt er meer dan ooit misbruik gemaakt van de Bergrede. Het treurigste is wel, dat vele predikers er op terugvallen als het meest belangrijke document van het Christendom. Voor hen schijnt het meer en meer *het* Evangelie te worden en de gevolgen zijn een zedekundige prediking, een aansporing tot beter worden, goed doen, vatbaar zijn voor zijn beter ik enz. Het is het Evangelie van werken en evolutie. En waar dit verkondigd wordt, ontbreekt bijna geheel het voorhouden van de absolute verdorvenheid der menselijke natuur, de verloren toestand, de vol-

slagen hulpeloosheid om rechtvaardig te zijn, de volstreekte noodzakelijkheid van de wedergeboorte en de ontvangst van eeuwig leven, de nieuwe natuur, kortom de verlossing van God door Jezus Christus. Dat wat de Brief aan de Romeinen leert, wordt in het Christendom verlaten indien de verkeerde toepassing van de Bergrede op deze wijze in praktijk wordt gebracht. Het gevolg is een voortdurende toeneming van leringen, op grond waarvan de mens uit zijn verloren staat wordt opgeheven en geplaatst in een betere sfeer. Wanneer Evangelische predikers voortgaan met het geven van zedekundige lessen in plaats van de verlossing door het bloed van de Heer Jezus Christus en verklaren, zoals niet weinigen gedaan hebben: “De Bergrede is een Bijbel, groot genoeg voor ons”, is een algemene afval van het geloof niet ver meer. De zondaar kan uit de toestand waarin hij zich bevindt opgeheven worden tot de plaats van zoonschap en erfgenaam van God, maar dat geschiedt nooit op grond van de Bergrede, van het streven van het eigen ik naar de hemelse gerechtigheid, zoals die hier geopenbaard wordt.”

Arno C. Gaebelein¹ (The Gospel of Matthew, p. 107-108; NL: “Uw Koning Komt”, p. 83-84)²

Persoonlijk getuigenis (George Zeller):

In mijn jeugd, tot de leeftijd van 18, bezocht ik getrouw een protestantse kerk, waar grote nadruk werd gelegd op het aardse leven en de bediening van Christus. De Bergrede kreeg daarbij veel aandacht. Ons werd regelmatig toegesproken over de zaligsprekingen en de Gouden Regel⁴, enz. Het probleem was dat in al die jaren, en na het aanhoren van honderden wekelijkse preken, ik nooit het ware evangelie hoorde. Ik hoorde niets over de betekenis van de dood van Christus. Ik hoorde niets over mijn volkomen zondigheid tegenover een heilige God. Ik hoorde niets over de noodzaak wedergeboren te worden (Johannes 3:7). Ik werd nooit gewaarschuwd over het komende oordeel en de realiteit van de hel. Om kort te gaan: mij werd nooit gezegd hoe gered te worden. Ik wordt herinnerd aan een lied dat geschreven werd door Theron Babcock over het onderwerp oecumenische beweging:

“Zij praten altijd over de Gouden Regel en de Bergrede, maar of je wedergeboren bent lijkt niet tellen - Ik weet dat mijn zonden allemaal vergeven zijn en ik ben op mijn weg naar de hemel. Mijn vertrouwen is in de Heer, en niet in de oecumenische beweging”

In 1972 ging ik naar de Wesleyan University, waar ik een medestudent ontmoette die de Bijbel geloofde en Christus kende als zijn persoonlijke Redder, en door zijn getuigenis werd ik gered. Niet lang nadat ik gered was, schreef ik een lied, met o.a. deze woorden:

Many talk about Jesus, His life and ministry:
They love to think of His sermons,
A mighty Preacher was He;
But I go back to the cross
Where for me my Savior died.
May I never be ashamed of Calvary
And my Redeemer crucified.

Let the redeemed of the Lord say so!
Sing hallelujah praise His name!
Let us shout the Savior's story;
May every saint His message proclaim!
It is the power of God unto salvation
To all who will believe.
May I never be ashamed of the Gospel:
Christ crucified for me!

George Zeller.

⁴ Mattheüs 7:12.

Eindnoten

[1] Speaking of dispensationalists, George Ladd, a non-dispensationalist, said this: "It is doubtful if there has been any other circle of men who have done more by their influence in preaching, teaching and writing to promote a love for Bible study, a hunger for the deeper Christian life, a passion for evangelism and zeal for missions in the history of American Christianity" (George Ladd, Crucial Questions About the Kingdom of God, page 49).

[2] The mystery passages in the New Testament reveal truths that were once hidden in previous ages but which are now revealed to God's saints. The various New Testament mysteries all pertain to various aspects of church truth. See our paper on "The Mystery of Godliness."

[3] There is another time, yet future, when the kingdom of heaven will again be announced as near at hand. This will be the case in the future tribulation period when the gospel of the kingdom will once again be proclaimed (see Matt. 24:14). It will be at that time that the message of the Sermon on the Mount will again be very meaningful.

[4] I have a missionary friend who related a true incident that took place when he was an unsaved student in high school. For some reason, one of the students had a Bible in the cafeteria even though he was not a Christian. The table was full of high school male students, including my friend. The young man with the Bible had it opened to Matthew 5:28 and he was showing it to everyone at the table. One of them made this comment "This condemns everyone of us!" They were ready at that point for someone to come along with the gospel message! However, no believer was near the scene. Thankfully one of those students later heard the gospel from a godly campus missionary (Donald Fullerton) while a student at Princeton University, and passed from death unto life.

Lees nu verder:

- Het "Onze Vader": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Onze-Vader.pdf>
- De Wet van de Tien Geboden – geldt toch ook nu nog?
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/10Geboden-geldigheid.pdf>
- En ook de artikelen onder <http://www.verhoevenmarc.be/#Bedelingen>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm